

XXXXX

Lezersaanbieding

Mirja Wark schreef het boek Si'ira over een bijzondere gordel, de si'ira, geweven door de Wayuu, een Colombiaans volk van weefkunstenaars. Ze passen daarbij een groot aantal hoogontwikkelde textieltechnieken toe. Als lezer betaal je voor dit boek geen € 25,- maar € 20,-. Bestel door een mail te sturen naar mirjawark@yahoo.com o.v.v. 'Lezersaanbieding TxP'. www.mirjawark.nl

Mirja Wark van weefcentrum Golden Haand

In 2011 richtte Mirja Wark (64) in het Groningse Finsterwolde weefcentrum Golden Haand op; het was een droom die uitkwam. Decennialang verhuisde ze met haar man, die als geoloog door Shell regelmatig werd uitgezonden, mee naar achtereenvolgens Australië, de Verenigde Staten, Venezuela, Oman, Syrië en Libië. Ze leerde Spaans, Duits en Arabisch, en legde contact met lokale bevolkingsgroepen om bijzondere weeftechnieken te leren. Bepaald geen leven van een verveelde expatvrouw. 'Het weven heeft mijn leven zinvol gemaakt.'

Van kinds af aan heeft Mirja geborduurd en genaaid. Tijdens haar studie fysiotherapie leerde ze spinnen en tijdens de eerste uitzending van haar man, naar Australië, leerde ze weven – puur uit verveling tijdens de lange lunchpauzes op haar werk. Pas tijdens een verblijf in de Verenigde Staten kreeg ze les van een ervaren weefster. Terug in Nederland bleek de markt voor fysiotherapeuten verzadigd. Ze besloot de beroepsopleiding kunsthandweven in Gent te doen, en nam al snel wefschool De Binding in Utrecht over, waar ze Henriette Beukers ontmoette.

Talenheld

Zes jaar Utrecht en drie kinderen later werd Mirja's man uitgezonden naar Venezuela. In Caracas weefde ze en een lokale galerie kocht haar producten. 'In die tijd ben ik op verzoek van Henriette Beukers voor *Handwerken zonder Grenzen* gaan schrijven. Toen mijn man werd uitgezonden naar Oman vroeg ze mij of ik geen

groepsreizen kon organiseren langs lokale wevers en handwerkers. Dat heb ik samen met Voyage & Culture gedaan. Het heeft me een enorm thuisgevoel gegeven dat ik telkens de taal leerde spreken. Ik ben geen talenheld, maar wilde wel graag met mensen communiceren.'

Handigheidjes

Terug in Nederland volgde een verhuizing naar Assen, vervolgens een uitzending naar Syrië, en ten slotte naar Libië, waar ze veel etnische technieken heeft onderzocht. 'Door lokale weeftechnieken zelf te leren, kom je erachter wat de werkelijke handigheidjes zijn. Dan ontdek je dat de gebruikte patronen verborgen zitten in de techniek zelf. Je kunt namelijk bepaalde patronen met een bepaalde techniek makkelijker weven dan andere.'

Oude aula

Na terugkomst uit Libië in 2011 kochten Mirja en haar man een huis in Noord-oost-Groningen met een oude aula erbij.

Die ruimte gebruikt zij nu voor Golden Haand. Haar doel: het ambacht doorgeven. 'Het gaat mij erom dat leerlingen de basis van het weven goed in de vingers krijgen. Daarop kun je verder bouwen: technisch, etnisch of artistiek.'

Golden Haand

Een bijzondere naam wel, Golden Haand. Het blijkt een verbastering te zijn van 'golden raand', Gronings voor de tarwebieden die Stad en Ommeland omsluiten. 'Ik heb er Golden Haand van gemaakt om mijn moeder te eren die met de hand sieraden maakte.' Het logo is een verwijzing naar alle jaren die Mirja doorbracht in islamitische landen: 'Het is het handje van Fatima, beschermatrones voor vrouwen in de islam. In naam en logo komen mijn huidige Groningse standplaats en islamitische geschiedenis samen', sluit ze af met Limburgse tongval.

XXXXX

www.goldenhaand.nl